

Jak głosić dziś Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie? jak dziś ewangelizować?

1. Bóg potrzebuje więzi braterskich w dziele ewangelizacji: nie rób sam, co możemy zrobić razem! Potrzebujemy więzi, spotkań, radości, że jesteśmy razem – to umacnia przekaz Ewangelii!

2. Wiara kwitnie na głoszeniu Kerygmat! Kerygmat ma być głoszony w mocy Ducha Świętego. Duch Święty prowadzi do głoszenia Dobrej Nowiny z mocą!

3. W głoszeniu, nauczaniu Kościoła zapomnieliśmy o Jezusie! Zajęliśmy się drugorzędnymi sprawami w Kościele, licząc że ludzie mają dojrzałą wiarę. Zgubiliśmy Jezusa, zostawiliśmy Go jak Maryja i Józef w świątyni. Musimy Go pilnie odnaleźć i postawić w centrum głoszenia!

4. Życie wiary jest jak mecz piłkarski: I połowa to Kerygmat (zadanie ewangelizatorów), II połowa to Nauczanie (katecheza, liturgia, doktryna, prawo). Biskupi są trenerami, muszą być doświadczeni w grze, najlepiej by sami byli graczami! My często przestawiamy połowy meczu: najpierw w Kościele dajemy naukę, katechezę, liturgię, pobożność a zapominamy o Kerygmacie, o przyjęciu Jezusa jako Pana (co ma być na początku).

5. Bóg kazał Ananiaszowi iść do Szawła, ale on się bał, bo Szaweł był prześladowcą chrześcijan. Wreszcie poszedł, bo Bóg tego chciał! Kiedy ogłosił Szawłowi, po co przyszedł, zstąpił na Szawła Duch Święty i uzdrowił jego ślepotę. Ananiasz powiedział do Szawła: „Bracie! Pan mnie do ciebie przysłał”. Ananiasz posłuchał Boga, podszedł do Szawła jak do swego brata! To jest droga do ewangelizacji tych, którzy prześladowają Kościół!!!

6. Piotr nie chciał iść do pogan, dotykać ich, bo byli spoza Izraela. Duch Święty mu kazał. Kiedy głosił im słowo Boże, sam Duch Święty zstąpił na pogan, a wtedy wszyscy prorokowali! Duch działa tam, gdzie człowiek idzie głosić słowo Boże, wbrew swoim lękom i oporom!!!

7. Trzeba uczyć się rozpoznawać głos Ducha Świętego. Młody Samuel w świątyni musiał nauczyć się rozpoznawać głos Boga. Pomógł mu w tym kapłan Heli. Potrzebujemy przewodników duchowych!!!

8. Nie trzeba krzyczeć, by Duch Święty zstąpił. Duch zstępuje w ciszy, w spokoju, tam gdzie jest głoszone słowo Boże!

9. Wszystkie dary, które otrzymałem są dla dobra Kościoła. Bóg rozliczy mnie z tych darów Ducha Świętego, które mi dał dla służby w budowaniu królestwa Bożego!

10. Bóg wie, że nie jesteś godzien otrzymać darów Ducha Świętego! Masz je używać, bo

Bóg tak chce!

11. Co przeszkadza w posługiwaniu darami Ducha Świętego: pycha, bunt, nieposłuszeństwo, lęk, szukanie swej chwały, światowość, pożądlivość, duchowość bez krzyża, chęć dominacji, brak jedności, samowystarczalność. To wszystko zasmuca Ducha Świętego!

12. Jezus umarł, bym nie żył dla siebie, ale dla Niego, a z Nim dla braci i siostr tak jak On, aż do oddania swego życia. Skoro Jezus oddał życie, bym nie żył dla siebie – JAK WAŻNE to musiało być dla Jezusa! Oddał swe życie, coś najcenniejszego, bym NIE ŻYŁ DLA SIEBIE!

13. Moje życie dla siebie, moje bałwochwalstwo siebie: służę sobie, realizuję siebie, kręcę się wokół siebie, kombinuję dla siebie, gromadzę rzeczy dla siebie, żyję dla siebie, wykorzystuję wszystko dla siebie, ustawiam sobie życie, odrzucam tych, którzy prowadzą mnie do umierania dla siebie!

14. Jezus powiedział przez swoją śmiercią: „Umrę za ciebie, za was, byście uwierzyli, że można kochać tak jak Ja!”.

15. Kapłani mają zachęcać świeckim do otwartości na dary Ducha Świętego i uczyć posługiwania się nimi.

16. Ewangelizacja przez przyjaźń to zasada św. Andrzeja, który jak spotkał Jezusa to od razu poszedł do swego brata Szymona, wykorzystał więź z Nim, by opowiedzieć mu o Jezusie, o tym co się wydarzyło! Więzy przyjaźni TRZEBA wykorzystywać w dziele ewangelizacji. Mów swoim przyjaciołom o Jezusie! Przyjaźń może rozgrzać serce niewierzącego!

17. Módl się w każdej sytuacji, proponuj modlitwę osobom, z którymi rozmawiasz o Jezusie, módl się od razu za daną osobę.

18. Musimy wyjść z murów Kościoła na ulice, i tam modlić się za ludzi, razem z nimi!

19. Duch Święty daje moc, że nie czuję się obciążony, przygnieciony troskami, problemami innych ludzi!

20. Moja odwaga dzięki mocy Ducha Świętego dodaje odwagi ludziom świeckim!

21. Kapłani mają świeckich: uczyć jak być uczniem Jezusa, uczyć jak „łowić” innych ludzi dla Jezusa, zachętę, formację, dawać uczyć miłości do słowa Bożego.

22. Aniołowie są zaangażowani w ewangelizację. Zależy im na zbawieniu ludzi.

23. Nie mogę odpowiadać na pytania, które nikt nie zadaje. Muszę poznawać ludzkie pytania i na nie odpowiadać. Muszę przebywać blisko ludzi i wsłuchiwać się w ich pytania.

24. Wszystkie Kościoły chrześcijańskie są wewnątrz Kościoła Chrystusowego. Trzeba myśleć o innych Kościołach: Jesteśmy w Ciele Chrystusa, a nie poza instytucją Kościoła katolickiego.

25. Prawda Jezusie nie należy do Kościoła. Jezus jest Prawdą, do Niego należy przekaz, a Kościół jest służą Prawdy, na służbie przekazu Prawdy. Prawda nas posiada, a nie my ją.

26. Ksiądz jest na służbie całemu Kościołowi. Świeccy w parafii nie są własnością księdza, nie są poddanymi księdza. Ksiądz jest na służbie wspólnocie, ma służyć wzrastaniu wspólnoty, wzrastaniu świeckim, by byli tym, do czego są powołani.

27. W centrum Kościoła jest KOMUNIA a nie instytucja, prawo, obrzędy. Porządek w Kościele nie jest głównym priorytetem. W Kościele nie tyle ma być kontrola by nie wyjść poza jego ramy, ale rozeznawanie charyzmatów, i tego co pochodzi od Boga a co nie!

28. Stare myślenie w Kościele: porządek i kontrola w parafii. Nowe myślenie w Kościele: słuchamy Ducha Świętego razem ze świeckimi!

29. Kościół to wspólnota pojednanych grzeszników. Nie jesteśmy w Kościele, we wspólnocie, dlatego że się lubimy, ale dlatego że Bóg pojednał nas ze sobą i zgromadził!

30. Rywalizacja w Kościele to SKANDAL! Rywalizacja między kapłanami to SKANDAL! Ludzie podzieleni, księża podzielani muszą stanąć razem pod krzyżem Jezusa i prosić o przebaczenie i pojednanie!

31. Wspólne zaangażowanie w ewangelizację, stworzy jedność Kościoła.

32. „Gdzie mieszkasz Rabbi” – to pytanie uczniów o Jezusa. „Gdzie mieszkasz Duchu?” - to pytanie o Kościół.

33. Gdzie mieszka Duch Święty:

a) gdzie dzieci Boże są zebrane razem na modlitwie,

b) gdzie Jezus jest wyznawany jako Pan,

c) w sercach ludzi wierzących,

d) gdzie miłość wzajemna jest między wierzącymi,

e) gdzie ludzie stają w prawdzie ze swoimi grzechami i wyznają je przed Bogiem,

f) w sytuacji, gdy przebaczam i sam proszę o przebaczenie,

g) Duch jest ciągle w ruchu, wędruje, nie wiemy skąd przychodzi i dokąd zmierza.

34. Duch Święty daje wyzwania, powoduje zaskoczenie, jest nieodgadniony, burzy poczucie bezpieczeństwa.

35. Musimy w Kościele pozbyć się triumfalizmu w podejściu do dziedzictwa Kościoła katolickiego i negatywizmu w podejściu do Kościołów po reformacji.

36. Czego katolicy mogą nauczyć się od protestantów:

a) szkolenia świeckich ewangelizatorów,

b) ukazywania osobistej odpowiedzialności za rozwój Kościoła,

c) dzielenia się kerygmatem,

d) misji ewangelizowania świata,

e) podejmowania ryzyka w ewangelizacji.

37. W parafii musi być miejsce dla ludzi, którzy chcą formacji, wspólnoty, ewangelizacji!!!

38. Trzeba dziś formować kapłanów i świeckich, którzy w parafii poprowadzą grupy formacyjne!

39. Gdzie zaprosisz młodego człowieka, który przyjdzie do ciebie i spyta: „Szukam

wspólnoty, w której wzrastałbym duchowo, poznawał słowo Boże. Wskażesz mi taką?”.

40. Dziś trzeba nowej parafii:

- a) napełnieni Duchem Świętym kapłani z wizją,
- b) formacja liderów świeckich, animatorów grup, liderów wspólnot,
- c) propozycja różnych wspólnot w parafii,
- d) rekolekcje ewangelizacyjne w parafii.

41. Jezus wysyłał WSZYSTKICH swoich uczniów na ewangelizację. Nie pytał się, kto chce iść. Jezus wysyłał tych, którzy już byli uczniami. Najpierw trzeba zostać uczniem Jezusa a potem ewangelizować.

42. Uczeń Jezusa to ten, kto wyrzeka się wszystkiego ze względu na Mistrza. Cały czas jest z Nim, uczy się od Niego. Obserwuje Mistrza, pracuje z Nim, uczy się od Niego „rzemiosła”. Na koniec uczeń musi zdać egzamin praktyczny, czyli wykazać się, że potrafi ewangelizować.

43. Najważniejsza jest motywacja do ewangelizacji. Dlaczego idę ewangelizować młodych ludzi. Co powoduje, że chcę im dać Jezusa? (obowiązek, misja, uznanie ludzi, nakaz przełożonych, zachęta innych ludzi).

44. Najważniejszą motywacją w ewangelizacji jest BYĆ ZAKOCHANYM W JEZUSIE!
Człowiek zakochany mówi z pasją o ukochanej osobie!

45. Szatan przekonał już zbyt wielu ludzi, że Bóg jest odpowiedzialny za zło wokół nas. Szatan wpakował w nasze umysły fałszywy obraz Boga. Kto nosi fałszywy obraz Boga ten nie może ewangelizować innych! Najpierw pokaż jak dobry jest Bóg, który objawił się w Jezusie i co dla nas uczynił! Potem zachęcaj innych do wiary w tego Boga, do odpowiedzi na Jego miłość, do dodania Mu swego życia!

46. Jak poznać Boga? Boga objawia: Jezus, Duch Święty, Kościół, Pismo św.

47. Co motywowało Jezusa do misji?

a) miłość do Ojca i posłuszeństwo Jego woli,

b) współczucie dla ludzi: ich cierpienie, ból, zagubienie, niemoc.

48. Muszę mieć miłość do ludzi, którym głoszę Jezusa! Muszę stać dla nich kimś bliskim! Jeśli nie kocham ludzi, lepiej żebym im nie głosił Dobrej Nowiny o Jezusie!